

Выходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы (кажды рускихъ сягъ) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ Бібліотеки національної, постійної виходить по 2 печат артикулів кожного 15-го і послѣднього днівъ кожного місяця. Редакція Адміністрація підл. Ч 44 улица Галицка. Печатанія зберігаються лише на посередині застереженіе. Печатанія припиняються по цвіт 6 кр. бтв однією строкою печатю, въ рубр. "Надблатані" по 20 кр. а. в. Редакції неопечатаний вольний бтв порта.

Предплату и инсерати припиняються: У Львовъ Адміністрація "Дѣла". У Відні Наасенштейн & Vogler, Wallstraße 10; M. Dukes, Klemmengasse 13; G. L. Danbe & Sohn, Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter & Co., Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Наасенштейн & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Парижѣ Agence Navas. Въ Ростові Редакція "Кіївської Старини" въ Кіевѣ, поштовий ярмаркъ "Газети Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовська ул., д. Ралли 9.

ДѢЛО

Гадки по выборахъ.

IV.

Нѣкто того не заперечитьъ, що до успѣшного перевожденія выборовъ, а ще при такъ многихъ и могучихъ противникахъ, якихъ бачимо при всіхъ выборахъ у всходній Галичинѣ, потребна Русинамъ доконе добра, дуже добра организація выборчага.

Поляки такої доброї организації на столько не потребно, якъ намъ Русинамъ. Поляки розпоряджають грбами, котрій у насъ при выборахъ грають ще доволъ важну роль; Поляки суть властителями бльшихъ посѣловъстей а яко таї держать селянину въ великої зависимости бтв себѣ; Поляки въ наслѣдокъ користю для нихъ ординації выборчої до радъ повѣтівъ захопили майже всюди въ свій руки выдѣлы повѣтівъ, котрій мають великий впливъ на громады, особливо жъ на зверхности громадскій; Поляки позаймали посады у політическихъ урядахъ повѣтівъ, и т. д., — словомъ, Поляки мають якъ пайджинородній спосібъ и средства, щобъ и безъ добраї организації въ послѣдній хвили наперти съ цвілою форсою на выборцвъ-селянъ и переперти выборъ свого кандидата.

Не такъ Русини. Всѣхъ повисше наведеныхъ средствъ, що такъ скажемо, физическихъ у насъ нема, мы по своїй сторонѣ маємо только средства моральний. Мы анѣ грошемъ (грбъ для бѣдного а темного селянина рбъ якъ якъ), анѣ погрозами та тероризмомъ не шимаємо на селянина-выборца, — мы позывамо себѣ его откликаючись до патріотизму руского, до чести народної и до его власності добра. И отъ позыканье себѣ селянина-выборца залежить уже отъ степени его просвѣтъ, бтв степенія свѣдомості своеї народности, свого горожанського достоинства и конституційныхъ правъ, бтв порозуміння цвіли выборовъ и бтв розпознанія, длачого и о скілько личності кандидата Русина-народолюбца бльше отповѣдає народнимъ и селянськимъ интересамъ, якъ выборъ Поляка-пана або Русина-перекинчика. И именно жъ въ виду такої нашої акції, потребно намъ дуже доброї организації *in capite et membris*, бтв самой гори ажъ до самої долини.

Попередь всего селянинъ-выборецъ мусить бачити въ горѣ якусь дуже морально-

поважну зверхность, котра завзываетъ его въ имія патріотизму, чести народної и его власного добра устояти за кандидатомъ Русиномъ-народолюбцемъ, и не то бтречись гроша (часомъ и досить поважної сумы), але и нара-зитись на всякихъ оскорбахъ, кривдахъ и утраты.

Таку морально-поважну зверхность въ горѣ мусить селянинъ и маломъщанинъ нашъ бачити не только и не ажъ въ часѣ властивої акції выборчої, але завсѣгда, и въ цвільнихъ антрактахъ мжъ одними выборами а другими. Таї зверхности повинна мати ясну, розумну народну програму, понятну кождому Русинови и отчувану кождымъ Русиномъ, програму во всѣхъ напрямахъ житя и розвою народного, на полії политики и виховання политичнаго, просвѣтъ школної и поза-шкльної, на полії церковно-народній, економичній и т. и. Зверхность тая повинна поставити ясно пытанье нашихъ бтвносинъ до державы, до кождочасного правительства, до другихъ краевыхъ народностей и до народовъ дальнихъ, славянскихъ и неславянскихъ — и сказати противникамъ, чи всѣмъ вкупъ, чи кождому зъ-окрема свое тверде слово: "Тутъ стою и зъ-бтсі не уступаю!" Зверхность тая повинна въ кождой важнійшій хвили нашого житя народного за-бирати голосъ: чи то накликуючи руску суспільність до здобування та выборювання себѣ всякихъ правъ и користей, чи то взываючи до бачности або загрѣваючи до оборони загроженыхъ або и нарушеныхъ правъ, чи й протестуючи ба и процесуючи съ кривдами народными, — а все выдаючи народови оклики, а все, безъупинно просвѣщаючи и подносячи его на що-разъ висший щебель самопознання національного, морали и економичнаго добробыту. Така зверхность — съ всесторонюю ясною и всѣми своими глубоко отчуваюю а правительству и всѣмъ интересамъ впновѣ видимою програмою —

зверхность, обограюча своимъ дужими крылами всѣ верстви суспільноти рускої съ всѣми спольними чи й спеціальними интересами, — зверхность, що була-бтъ тымъ центромъ організму народного, зъ-бткі выходили-бтъ всѣ тысячній галузі и галузі жиль и жилокъ и въ найдальшій та найтемнійшій закутині просили собою живущу и сцѣлюющу воду, — зверхность, на котру-бы кождый Русинъ по-зыравъ съ любовю и довѣріемъ и относився

до неї въ кождой справѣ народній, — отака зверхность мусить у насъ бути въ організації нашої народній — а коли-бтъ она була, то и акція наша выборча певно увінчалась-бы краснымъ результатомъ.

Такої зверхности у насъ нема. Не було єї при послѣдніхъ выборахъ и мы не могли устоятись противъ столько могучихъ противническихъ силъ. "Русская Рада", хочь нѣкога не винеслася до висоты своєї задачи, — пынѣ бльшиє якъ коли-небудь зашикарупъла, заявила — и не хотячи прїмати въ себе пѣкіхъ свѣжихъ, живыхъ соковъ, дивитъ на руско-народне житя замглеными очима сухотницѣ, и — якъ то звичайно буває у сухотниковъ — часами павѣть объявляє порывы якоись за-висти и якогось гнѣву до тыхъ, що здоровій радо и охочо роблять народне дѣло...

Въ критическихъ хвиляхъ акції выборчої за послѣдній роки выдумано лжкъ на руску бѣду — спольний комитетъ центральний. Зъразу здавався бтв лжкомъ добрымъ, але не довго прїшло ждати, щобъ показалося, що се була только — паліатива. При послѣдніхъ выборахъ всѣ о тѣмъ пересвѣдчилися, тожъ и не диво, що зо всѣхъ сторобіт Руци чути однодушний голосъ, взываючий передовихъ патріотівъ рускихъ, щобъ чимъ скорше засялились організацію силъ руско-народныхъ, а передовсѣмъ почали зъ самої гори, перевели організацію *in capite* въ той спосѣбъ, якъ мы се повисше зазначили. Всѣ однодушно кличуть: намъ треба конче и якъ пайскоріє живого, всѣхъ щирыхъ Русиновъ обнимаючого, сильного и поважного товариства політичнаго!

ПОЛИТИКА ФАНТАЗІИ.

Графу Войтѣху Дѣдушицкому годъ бтв катавати аматорствъ до справи рускої, або якъ бтв самъ каже до "така зсаної справи рускої". Жюючи посередь Русі, графъ бере видимо участь въ житю рускої о столько, що наглядає и слѣдить єго. Чи се дѣєса съ повною обективностю, потрѣбно до слѣдженія сего, по словамъ графа, "дуже поважного дѣла", мы скажати не можемо, такъ якъ дуже трудно аристократови въ хаосу понять о справѣ рускої выпльсти на чисту воду, а въ виду широкихъ однодушній анатії, якъ обгорнула єго товаришъ

Предплатна на "Дѣло" для Австрії: для Россії: ва цвіль рбкъ . 12 зр. на цвіль рбкъ . 12 рубл. на пбвъ року . 6 зр. на пбвъ року . 6 рубл. на четверть року . 3 зр. на четверть року . 3 рубл. съ дод. "Бібліотеки": съ дод. "Бібліотеки": на цвіль рбкъ . 16 зр. на цвіль рбкъ . 16 рубл. на пбвъ року . 8 зр. на пбвъ року . 8 рубл. на четверть року . 4 зр. на четверть року . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цвіль рбкъ . зр. 5 — на цвіль рбкъ . 5 рубл. на пбвъ року . зр. 250 на пбвъ року . 250 рубл.

Для Заграниці, окрім Россії: на цвіль рбкъ . 15 зр. на пбвъ року . 750 зр. на четверть року . 375 зр. съ дод. "Бібліотеки": на самъ додатокъ: на цвіль рбкъ . 19 зр. на цвіль рбкъ . 6 зр. Поодиноке число коштує 12 кр. а. в.

по плоти и кости трудно такожъ о справѣ русской говорити ясно и безъ певної рестроїції. Графъ Войтѣхъ Дѣдушицкій говорити мимо того досить часто о рускої дѣлѣ въ Галичинѣ, говоривъ минувшого року въ соймѣ при народѣ внесена посла Романчука, а и 10 с. м. не мбгъ повздержатись, щобъ о рускої народѣ въ Галичинѣ дечого не скавати. Шкода только, що погляди графа на роввій народу руского въ Галичинѣ, хочь высказаний досить категорично и по питтійски, въ сущності не представляють собою тогого реального матеріялу, якій есть потрѣбный до всякої обективної політическої студії, а тымъ бльшиє до розвивання пытання, якє собѣ графъ поставивъ. Поглядъ тымъ — легко скававши — не став вѣрности и тому розминаються они въ бльшої часті съ фактическимъ положенiemъ справи рускої въ Галичинѣ. Що бльшо! Въ поглядахъ графа не обйтись и бевъ певного рода тенденційнихъ інкримінацій противъ загалу руского, черезъ що мало въ нихъ позитивного. А такъ, якъ богато премисль высказавъ графъ просто въ пальця, то въ конечности и заключенія его выйшли дуже дивоглядній и кульминують остаточно въ гроzi викъ-то недалекихъ переворотівъ соціальнихъ въ нашому краю, о которыхъ нѣкому не снится, а когдѣ однакожъ словами: Hannibal ante portas подає графъ до вѣдомості своихъ товаришъ родовихъ, министерства долитавського и другихъ компетентныхъ и некомпетентныхъ сферъ, може навѣть и самой же генеральної команды у Львовѣ.

Съ веточче, чи невѣрне представленье рускої справи есть для насъ и причиною, що мы поглядь графа не можемо полишити бевъ спростованіи и обективної критики. Часть бы вже скончити съ інсінуаціями, если дѣйстно маємо на цвіли санацію прикрытъ нашихъ ме-женоардніхъ бгнотенъ и на реальнихъ основахъ хочемо пдготовляти собѣ яку таку будучностъ.

Приступаємо до рѣчи.

"Такъ звану справу руску" уважає графъ полицетворенемъ оживяючихъ аспирацій товпъ (Цштѣвъ) о характерѣ щиро демократичній, въ великій мѣрѣ революційній, що есть запереченье майже всієї историчнї будальщины Галичини и выраженемъ того движенія новихъ верствъ суспільнихъ, котре

бѣды, мовъ бы то взяті зъ ихъ власного языка, але по бльшої часті выходять зъ тыхъ єго змагань самі дивовижні похиби а инодѣ дуже комичні що ро го чо.

Показується, що слова и бѣды, наведеній п. Сїнкевичемъ, або зовсѣмъ не істнуютъ въ українському языцѣ, або ужити въ зовсѣмъ противній значеню, якъ уживає ихъ українській народъ. Наведено колька бльше характеристичніхъ премѣрбъ. По небезпечності, якъ подыбала Хмѣльницького въ отелу, окружують єго козаки и бнъ имъ розказує, що розбішки мало-що не задушили єго арканомъ. Козаки бажають виявити єве вдивованье, страхъ и спбвчту и пдносять одноголосно окликъ: "спасибо, спасибо!" (I, 63). Читатель самъ не знає, кому и за єто тутъ дѣкувати. Сліпий пустинникъ звертаєсь до присутніхъ съ сумною ворожбою и хоче оказати имъ: "Горе вамъ, брати! але мѣсто того говорить: "Горже вамъ браця!" Се розуміється, аль по українськи, аль й не по польськи, для того, що по польські значила-бтъ та фраза "горить у вост.", брати!" (I, 72). Перечуючи небезпечності, Запорожці висказують свою тревогу фразою "сокращи Богъ", замѣсть "борони Бога!" (I, 166, 167). Слово "царь" (по польські "саг", по українські "царъ") звучить въ устахъ Українцѣвъ п. Сїнкевича "царъ" (I, 225). На питанье шляхтича, де лежить село Сирвата, отповѣдає запытаний музикъ: "нї знаємъ никакой Сироватѣ" (I, 25). Слово "мажа" (чумацькі вѣзъ) перетворене въ

"сердце"; "крыница" звучить у автора "крыница" и означає не жерело, але поткъ (III, 10). Подорожний вѣздиць въ село и бажаючи винитись о єго назвѣ, пытає мужиківъ: "окажите, дѣтки, вже в Демянівка?" (замѣсть: "чи вже Демянівка?"). Такого пытання, розуміється, не можна поняти мужики, а коли и поняли єго, то въ томъ вимолбъ: "чи вже заложено село Демянівку?" Въ іншому мѣсці оповідає авторъ устами українського мужика вдачу шляхтича тими словами: "Грубы якъ цвіць, а проклинає какъ дѣдко". Козакъ, що привезъ письмо до Поляковъ, висказує бажанье вертати назадъ сльдуючими словами: "я письмо видає, такъ и пуйдеть", и т. п. до безконечности.

Але не обмежаючись на поодинокі слова и фрази, п. Сїнкевичъ творить цвіль розмовы и бѣды на незвѣтній сму языцѣ. Розуміється, що така ризиковна бтвага автора родить въ єго по-вѣти устути, написаній на неможливомъ, инодѣ зовсѣмъ незрозуміломъ жаргонѣ, въ котрому фонетичній и граматичній черти колькохъ славянськихъ языковъ механично перемѣшані є собою, въ наслѣдокъ чого рѣч тратить не только характеристику живого організму, але и всякий змисль. Для пріятності олавистсько-філологівъ наведено колька образківъ топі дивовижної мѣшаницы, котру п. Сїнкевичъ подає своимъ читателямъ, якъ живе слово українського народу въ XVII столѣтію. (Дальше буде.)

Польско-руский взаємини XVII-го вѣку въ сучасній польской призмѣ.

Критический поглядъ Володимира Антоновича професора кіївського университету на поетство Г. Сїнкевича "Однієт і тісечет".

(Дальше.)

Для задержання мѣсцевого колориту уважавъ п. Сїнкевичъ отповѣднимъ поперемѣнювати имена мѣсць и особъ, и такъ перехрестивъ бнъ генерального обозного Гарасима Чорноту въ "Еразма" (II, 159), полковника Івана Богуна въ "Юрка" (III, 61) полковника Половиня въ "Пуль-Яна", сотника Овсяя (?) въ Овсиву; а кромѣ того на-водитъ особы такихъ назвъ, котрій и розбратали, якъ пр. полковники "Пулкоенжицъ" (II, 206) "Наоколоналецъ" (I, 267) и т. п.

Ще давовижніше перетворивъ авторъ имена географичнія, опоганюючи ихъ на польской язикѣ. Ми привыкли называть и писати кождъ географичнія имѧ такъ, якъ называютъ и пишутъ єго жителі дотичной стороны; думаемо, що и п. Сїнкевичъ не буде называть Лівна — Людгуномъ, Ахена — Аксисграномъ, Львова — Лембергомъ въ т. п.; мы пересвѣдчені

не дастъ и въ Европѣ поддержки чѣмъ илько силою." Эта гласть слѣдь выглядѣ даже выражено душа кистовъ а тѣмъ самыи неспособна бачити рѣчъ въ действіи свѣтлѣ. Признаемся, что таку курюзну дефиницію движени народного въ загалѣ, а руского въ особенности выголошили прилюдно, се не ябы илька отвага! Нарбдъ 18-миліонный есть въ очахъ графа "твоюю", видимъ наизареко, а чисте, Божими и человѣчими законами оправдане стремленіе его до революціи — хотай бы наѣть о колъоритѣ щиро демократичнѣй — ее революція! Сумно, прикро и дико чуті такія слова въ устѣ мужика, что має претенсію бути слуханымъ, а може въ первыхъ кружкахъ уходигъ за авторитетъ политичній! А мимо того не найденъ нѣкто посередъ слухателѣвъ графа, который бы ѿ каистову теорію отпѣръ и указавъ графови, что его антенаты илька разъ вышли въ глаѣда сеи "революційныи товы". Слухателѣ видимо ссолидаризувались съ симъ бѣльше иль графскимъ понятіемъ о народѣ рускѣмъ и се значить поясненіе "поважной такъ званой справы руской". Смѣхъ и слезы!

Антитеою "рускости и революційныхъ товы" суть послѣ понятія графа "клисы историчнѣй, версты консервативнѣй, признаній партію польскою". Чи мы жіемо въ другїй половинѣ XIX. вѣку, годѣ вѣрити! Нарбдъ рускій — се товы, нарбдъ польскій — се шляхта; нарбдъ рускій — се революція, нарбдъ польскій — се елементъ консервативнѣй, державнѣй и т. д., и т. д. Ба! нарбдъ рускій — се въ понятіи графа илька новаи версты супольнѣй, що потрошать цѣлу Европу на шматки — если графъ Войтѣхъ Дѣдушицкій съ своимъ родовыми товаришами не повздержить ихъ. Чимъ? Полонізацію! Но тогдаи тѣ версты станутся въ мигъ ока шляхтою польскою, а въ ихъ жилахъ поплыне иль стой консервативна кровь и они устережутъ, если вже не всю Европу то бодай Австрію передъ неминутою грозою супольнной революціи.

Оть такія то понятія ховае графъ въ свої души о народѣ рускѣмъ, котрого слѣдителемъ глубокимъ хоче рагъ бути въ очахъ своихъ темнѣйши мабуть братіи и съ такимъ то сргувающыи рускій sprawie тѣжемъ stanu Русл Галицка має числитись!

На щастіе, графъ не сказавъ намъ ильчо нового днія 10 червня въ Станиславовѣ, а елюкубрадії его суть простою репетицію давнѣйшаго суду о справѣ рускѣй неоднога та ще лѣпшаго аристократа польскаго, чимъ однакоже розвѣй нашъ національный не спишился. Если прота указуваньемъ на небезпечнѣство, грозяче свѣтлови бѣть розвитого народу руского, надѣявся графъ загатити струю нашого національнаго отродженія, то мы лишь можемо и съмъ въ правѣ здигнути плечима на видъ такои пустои фантазіи. Надто мусимо замѣтити, що згаданый поглядъ на руску справу выказавъ уже давнѣйше пок. дръ Шуйскій въ свої будто етнографичнѣй розвправцѣ о Полякахъ и Русинахъ. Се понятіе чисто-станьчиковскѣ и для того намъ не страшне, бо давно звѣтнѣ и — перемелене. Эъ другои стороны мусимо граfu сказатьи откровенно, що сего понятія о народѣ рускѣй не посомрився бы иль Катковъ иль Аксаковъ. И они уважаютъ наст елементомъ революційнымъ и Богъ вѣдае якимъ! Се иль звычайна формула, уживана на положанье правительства россійскаго, котре остаточно колись мусить ступити въ справѣ рускѣй на дорогу, яку указуе наука, а покинути фантастичнїй теоріи о "объединеніи". Но если хто, то певно нарбдъ рускій представившися заедно свою исторію элементомъ ажъ надто консервативнѣй. Пятьсотъ лѣтъ експериментальной политики польской не вѣнили его иль на йоту. Все то перенѣсь днія мовь рѣка трѣсочку на своихъ хвильахъ и жіе иныи тымъ самимъ, а наѣть ширшимъ и крѣпшимъ житиемъ національными. А вже и въ Австріи будучи, не може нарбдъ рускій повеличatisь революційными стремленіями, хочь переживавъ бѣнь и часы Наполеонскій и 1831 и 1846 и 1863 рѣкъ. И агенты англійскій не гостили у него аиѣ въ часѣ россійско-турецкої вѣйны, аиѣ не выбиравись до него въ гостѣ въ р. 1885. Такъ, пане графе! Хто другому нарбдови прилюдно на обраиахъ передъвыборчихъ кидавъ въ очи викриминаціи на тематъ стремленіе революційныхъ та ще съ прикарою соціализму, той мусить бути дуже чистый и не смѣя посѣдати Маланкевичевъ цѣлѣ копы.

Чому-жъ будо не поставити рускую справу въ той формѣ, въ якой она представляется и представитися мусить каждому объективному

слѣдителеви: нарбдъ рускїй бѣжавъ такъ илькоиясь мѣй польскїй, а тѣшуся его отродженіемъ, бо стоя на становиску національномъ и для памятіи моихъ рускихъ предковъ помагати-му ему по силамъ до дальнѣго розвою. Отсѣ була бы щирость дестойна пошанованія, а положати певній сферы революцію и накидуватися на узочку — се рѣчъ — промовчѣть си ими. (Дальше буде.)

Отвѣтъ на запросы часописи "Миръ".

Всечестна Редакція!

Въ и-рѣ 40 своей часописи всеч. Редакція относится до мене съ запросомъ, "акого рода и содержанія було тое поясненіе, которое подавъ и дні 1 л. маи п. министрови Таффомъ въ справѣ выдавництва часописи "Миръ"?

На сей запросъ маю честь подати П. Т. Редакції слѣдующій отвѣтъ:

Звѣтено вже всеч. Редакція, що, коли я выѣзджавъ въ Вѣденъ въ депутаціи василіансько вузитской, передовій патріоты наші вложили менѣ въ обовязокъ, щобы я при отвѣтнѣй нагодѣ п. министрови справѣ внутрѣнія пояснивъ наше становище про-свѣтнѣ, супольнѣ и политичнѣ. Годѣ-жъ запечити, що у Львовѣ побѣдѣ двохъ истину-чихъ партій рускихъ запроектовано ось недавно выкликати еще третю партію. Органомъ сеи партіи есть часопись "Миръ". А вже-жъ пе-редвидѣли сказани патріоты, що може оказа-тия потреба, пояснити п. министрови такожъ становище "народовѣ" або "молодыхъ" Ру-синовѣ до партії нової. И спрашъ догадка тая оправдалася скоро, бо одинъ высшій урядникъ министеріяльний запытавъ мене, чи то правда, що "молодѣ" Ру-синовѣ часопись "Миръ" выдають? Коли же я бѣ п. Таффомъ, отходи-дакого на конференцію министрови, не мѣгъ одержати авдінцію, пѣйшовъ я сейчас до п. Ерба, шефа секційнаго въ министерствѣ справѣ внутрѣнія. И ось въ разомъ про литературне змаганье Ру-синовѣ "молодыхъ" сказавъ п. Ерба самохѣтъ, хотай и не было мовы про часопись "Миръ": "Die Zeitschrift "Mir" ist ja ihr Organ!" Не оставалось отже ильчого иль-чаго дати п. шефови въ стѣнѣ справѣ от-вѣтне поясненіе и бѣтъ спомнити про се кѣлькома словами въ письмѣ, поданомъ п. ми-нистрови "pro memoria".

Выѣзжавши отже причину, для котрои порушившъ я въ сказаниѣ письмѣ справу вы-давництва часописи "Миръ", позволю сбѣ-навести такожъ юмѣть того поясненія. Се замѣтивъ я, "что всѣ Ру-синовѣ "молодѣ" и "старѣй" дуже нерадо повитали заснованье часописи "Миръ", а то тымъ больше, понеже ров-неслась вѣсть, що высокодостойнѣ екъ покрови-тель противниками нашими ко тому дѣлу були спонукані; такожъ заявивъ я, що утво-ренъ третї партії въ Русл галицкїй не-дастъ звершити".

Що я заявивъ правду, докажу слѣдую-чимъ представленьемъ нашої гадки про вы-давництво часописи "Миръ":

Чей вѣвъ нась тамъять еще статью "Руского Сиона" въ числѣ 3 въ 1885 р. пѣдъ заголовкомъ "Наші часописи въ религійномъ взглядѣ". Въ тѣй статьи Ру-синовѣ одного сторницица прозвано "индиферентистами", межи-тимъ, коли Ру-синовѣ другого сторонницца нававано шизматиками и москалями. Прочи-тавши тѣ и подбінѣ інші клеветы вся Русл галицкїя заворушилася и поднесла протестъ противъ такои поганої инсинуаціи, а одинъ велими поважаній и ученыи мужъ давъ добрую ѡправу авторови той клеветливої статьи. И ажъ тогды втихомирився той неспокой, коли рознеслася чутка, що Преосвѧщ. Епископъ Сильвестр Сембраторовичъ приказавъ завѣтити выдавництво "Руского Сиона". Нашому достойному Владычѣ були справѣ вѣ Ру-синовѣ вдачными, коли "Сіонъ" перестає выходити, бо дотихули троха свободнѣйше, думаючи, що освободились на будуще бѣть подбінѣхъ напа-стей. Ажъ ось саме передъ номинацію нашихъ церковныхъ князївъ появляється несподѣвано часопись "Миръ". Якъ-же велими здивувались мы всѣ, коли нова часопись въ періодѣ програм-мовїй статиї звѣстила свѣтлови, що мовѣ-то всї руска интелигенція попалася въ тяжку моральну недугу, котра квалификує дотичнї лица до принятія въ дѣмѣ божевольнѣхъ. Зав-важали всѣ, що въ стѣнѣ вступнїй статиї роз-виваються дальше тѣ гадки, які були выска-вані въ згаданії, оскорблѧючї статиї "Рус-кого Сиона". Се бо сказано въ стѣнѣ програм-мѣ, що на галицко-рускїй землї завладев одніє лицо незмѣримъ хаос, не маючі собї рѣвнаго при-мѣту въ исторії проилга нарбдовъ, а обѣшовий уже до той степеніи, що въ той соблазнитель-нїй вирѣ вавилоньского столпотворенія втлченено наїтъ найбѣльши кровю и слезами стотиї оккупленї, нарбднї сектости и крѣпости, именно нашу спру ти церкви, съ которими руска нарбднїстъ нерозривно сезана изъ поконъ вѣківъ.

Такъ отже всїкъ дотерпѣвшій змаганіи Ру-синовѣ для просвѣты и добра нарбднаго представлений тутъ безпутствомъ очайдушъ, що стрѣмголово вразъ съ нарбдомъ летить въ бездо-ни пропасти. Такихъ клеветъ не могли пѣднести люде, що суть "кость азъ кости, кровь азъ крові Ру-синовї". И таке писати "Миръ" саме тогды, коли Русл галицкїя готовилася, по-витати сердечно новоименованихъ князївъ нашої церкви.

Такожъ въ познѣшихъ числахъ "Мира" посольскихъ зѣ юсть, котрѣ стрѣчаю неприхильнѣ выскзы про дотепе-рѣнію политику Ру-синовѣ въ загалѣ и про дѣяльнѣсть ихъ проводниківъ. Такъ въ числѣ 3 чатаємо се: Куда личи обернемся и куда глянемъ: всюди путакина и замъшанія понятій, мыслей и стремлений, всюди блуканина и заво-ротъ головы, на кождомъ кроку клекотъ полемики, ераждѣ и роздоровъ. — Люде, котрїи накинулись рускому народови за проводниківъ, звили его з природнои и фактическои положеніемъ олько ука-заної дороги и засели его на манбѣцъ. — Въ чи-слѣ 15: "Дѣлъ" иде головно о монополь баламу-ченія опінії легковѣрної рускої публики въ имя ложного патріотизму и ложныхъ политическихъ доктрина!.. Вже-жъ се не есть ложный патріотизъ, не есть ложна политична доктрина, котру заявили Ру-синовѣ патріоты въ 1848 р. котру-то програму правительство похвалило, и въ-за тога пѣклувалось Ру-синовами бережливо. Правда, що "Мир" належимо до всіхъ руского народу, котрїи однімъ говорятъ языкомъ и 15 мільонѣвъ вносите, зъ котрого пѣв-третя мільонъ землю галицкїу замѣшкує." Ру-синовѣ же придергуются вѣрно програмы проводырівъ рускихъ въ 1848 р., котру-то програму правительство похвалило, и въ-за тога пѣклувалось Ру-синовами бережливо. Правда, що "Мир" належимо до всіхъ руского народу, котрїи однімъ говорятъ языкомъ и 15 мільонѣвъ вносите, зъ котрого пѣв-третя мільонъ землю галицкїу замѣшкує." Ру-синовѣ же придергуются вѣрно програмы проводырівъ рускихъ въ 1848 р., котру-то програму правительство похвалило, и въ-за тога пѣклувалось Ру-синовами бережливо. Правда, що "Мир" належимо до всіхъ руского народу, котрїи однімъ говорятъ языкомъ и 15 мільонѣвъ вносите, зъ котрого пѣв-третя мільонъ землю галицкїу замѣшкує." Ру-синовѣ же придергуются вѣрно програмы проводырівъ рускихъ въ 1848 р., котру-то програму правительство похвалило, и въ-за тога пѣклувалось Ру-синовами бережливо. Правда, що "Мир" належимо до всіхъ руского народу, котрїи однімъ говорятъ языкомъ и 15 мільонѣвъ вносите, зъ котрого пѣв-третя мільонъ землю галицкїу замѣшкує." Ру-синовѣ же придергуются вѣрно програмы проводырівъ рускихъ въ 1848 р., котру-то програму правительство похвалило, и въ-за тога пѣклувалось Ру-синовами бережливо. Правда, що "Мир" належимо до всіхъ руского народу, котрїи однімъ говорятъ языкомъ и 15 мільонѣвъ вносите, зъ котрого пѣв-третя мільонъ землю галицкїу замѣшкує." Ру-синовѣ же придергуются вѣрно програмы проводырівъ рускихъ въ 1848 р., котру-то програму правительство похвалило, и въ-за тога пѣклувалось Ру-синовами бережливо. Правда, що "Мир" належимо до всіхъ руского народу, котрїи однімъ говорятъ языкомъ и 15 мільонѣвъ вносите, зъ котрого пѣв-третя мільонъ землю галицкїу замѣшкує." Ру-синовѣ же придергуются вѣрно програмы проводырівъ рускихъ въ 1848 р., котру-то програму правительство похвалило, и въ-за тога пѣклувалось Ру-синовами бережливо. Правда, що "Мир" належимо до всіхъ руского народу, котрїи однімъ говорятъ языкомъ и 15 мільонѣвъ вносите, зъ котрого пѣв-третя мільонъ землю галицкїу замѣшкує." Ру-синовѣ же придергуются вѣрно програмы проводырівъ рускихъ въ 1848 р., котру-то програму правительство похвалило, и въ-за тога пѣклувалось Ру-синовами бережливо. Правда, що "Мир" належимо до всіхъ руского народу, котрїи однімъ говорятъ языкомъ и 15 мільонѣвъ вносите, зъ котрого пѣв-третя мільонъ землю галицкїу замѣшкує." Ру-синовѣ же придергуются вѣрно програмы проводырівъ рускихъ въ 1848 р., котру-то програму правительство похвалило, и въ-за тога пѣклувалось Ру-синовами бережливо. Правда, що "Мир" належимо до всіхъ руского народу, котрїи однімъ говорятъ языкомъ и 15 мільонѣвъ вносите, зъ котрого пѣв-третя мільонъ землю галицкїу замѣшкує." Ру-синовѣ же придергуются вѣрно програмы проводырівъ рускихъ въ 1848 р., котру-то програму правительство похвалило, и въ-за тога пѣклувалось Ру-синовами бережливо. Правда, що "Мир" належимо до всіхъ руского народу, котрїи однімъ говорятъ языкомъ и 15 мільонѣвъ вносите, зъ котрого пѣв-третя мільонъ землю галицкїу замѣшкує." Ру-синовѣ же придергуются вѣрно програмы проводырівъ рускихъ въ 1848 р., котру-то програму правительство похвалило, и въ-за тога пѣклувалось Ру-синовами бережливо. Правда, що "Мир" належимо до всіхъ руского народу, котрїи однімъ говорятъ языкомъ и 15 мільонѣвъ вносите, зъ котрого пѣв-третя мільонъ землю галицкїу замѣшкує." Ру-синовѣ же придергуются вѣрно програмы проводырівъ рускихъ въ 1848 р., котру-то програму правительство похвалило, и въ-за тога пѣклувалось Ру-синовами бережливо. Правда, що "Мир" належимо до всіхъ руского народу, котрїи однімъ говорятъ языкомъ и 15 мільонѣвъ вносите, зъ котрого пѣв-третя мільонъ землю галицкїу замѣшкує." Ру-синовѣ же придергуются вѣрно програмы проводырівъ рускихъ въ 1848 р., котру-то програму правительство похвалило, и въ-за тога пѣклувалось Ру-синовами бережливо. Правда, що "Мир" належимо до всіхъ руского народу, котрїи однімъ говорятъ языкомъ и 15 мільонѣвъ вносите, зъ котрого пѣв-третя мільонъ землю галицкїу замѣшкує." Ру-синовѣ же придергуются вѣрно програмы проводырівъ рускихъ въ 1848 р., котру-то програму правительство похвалило, и въ-за тога пѣклувалось Ру-синовами бережливо. Правда, що "Мир" належимо до всіхъ руского народу, котрїи однімъ говорятъ языкомъ и 15 мільонѣвъ вносите, зъ котрого пѣв-третя мільонъ землю галицкїу замѣшкує." Ру-синовѣ же придергуются вѣрно програмы проводырівъ рускихъ въ 1848 р., котру-то програму правительство похвалило, и въ-за тога пѣклувалось Ру-синовами бережливо. Правда, що "Мир" належимо до всіхъ руского народу,

НОВИНКИ

до авого виднокруга. Духъ бодрый, хоچъ тѣло
заключе, окажемо на то кореспондентови и може-
мо ему лѣшь порадити, що-бъ и онъ не давъ
лишь о „чревоугожденіе“, а тогдѣ-бъ певно не
посвѣтъ такахъ вѣсенѣтницъ, якими кормивъ че-
резъ шѣсть недѣль заслѣплену публику польску
Gazetѣ Nаг.^и.

Замѣтка однакъ рѣчь, что корреспондентъ, который столько повѣдѣмъ вавъ о агитациіи проф. Рудницкого, съ которыми все яко

ЗАГРАНИЦЯ

то в сей бувъ на передвыборчъ зборъ, бачивъ скрбъ свою призму того, что робила сторона противна, тутъ верховодяча. Все то очевидно въ его очахъ выдаєсь легальнымъ и розумнымъ. Онъ не умѣвъ, чи не хотѣвъ нѣчого сказать о погрозахъ ко. Янера супротивъ тыхъ, котрыя поважились бы голосувати на дра Огоновскаго; онъ не чувъ о тѣмъ, якъ Пунчертъ и Іагнеръ грозили, что не достане пожички зъ щадицѣ той, кто отдасть голосъ на дра Огоновскаго; онъ не бачивъ, якъ Погорецкій звивався въ сали припираючой до салѣ выборчои, якъ бѣшанъ, котрый не могли скрбъ баріеру установу передъ входомъ до салѣ выборчои зъ лавкою и обставлену поліціянтами достатися до салѣ, отбравъ картки съ именемъ дра Александра Огоновскаго а на ихъ мѣсце вкладавъ готовы вже съ именемъ дра Е. Черкаскаго, а коишъ на се звергали его увагу, отповѣдавъ съ усмѣхомъ, что лишь въ сали выборчой не вольно голосувати. Не зная кореспондентъ и того, что точно передъ годиною насѣло до салѣ притыкаючи до салѣ выборчои много бѣшанъ, котрый бѣши отдали голосъ на дра Огоновскаго, однакъ кончили староства п. С. замкнувъ дверь салѣ выборчои, „ropiewaž już 6 godzina minęła“. При такихъ обставинахъ можемо смыло сказать, что дру Огоновскому букваль но выдергъ наименше якихъ 200—300 голосовъ! Зема о тѣмъ даже добре выборча комисія и мимо обчисленихъ на передъ шансъ дра Черкаскаго трептѣла зѣ отражу. Тому то по отнесеної побѣдѣ бенкетовано якъ нѣколи передъ тымъ изъ подврю магистратскому, а бакханалія тамъ до позна выправлюваній выдались навѣгъ многамъ Полякамъ „zbydлeceniem“ нашои верховодячои клики и ихъ слѣпыхъ трабантовъ. Имъ же лишаемо радость зъ побѣды отнесеної таими средствами. Однакъ сердце каждого здорововыолячого человѣка, которому на думцѣ добро ту-

Россія. „Правит. Вѣстн.“ оголошує указ царокій, послѣ котрого, тайне переношене горѣвки зъ Галічини до Россіи строго заказуєсь рѣвночасно наказує той указъ збльшенье сторожи пограничной (обѣздчиковъ) и службы акцизной — До „Poll. Согг.“ пишутъ зъ Варшавы, что послѣ надбѣшовшихъ туды вѣстей зъ Киева, має вѣлину приѣхати до сего мѣста царь Александр III, зъ отки оттакъ поѣде до Царства польскаго. О подорожи царя до Даніи або въ загалѣ за границю нѣчого не чувати. Въ Варшавѣ удержанує поголоска, что до сего мѣста має приѣхати архиція Рудольфъ, а дамы зъ тамошнои австрійской колоніи приготовуютъ вже навѣть подарунки, коными хотятъ почтити австрійскаго наслѣдника престола и его достойну супругу. — Приготованіе военнѣй робляется въ Россіи такъ окоро и на тактъ велику скалю, якъ-бы вже за колька недѣль малъ прйтти до якои великои вѣйны. „Правит. Вѣстн.“ оголошує указъ царскій зъ 16 цвѣтня с. р., послѣ котрого на олучай вѣйны зъ кадровъ резервовыхъ позостающихъ залогою въ крѣпостяхъ, мають бути утвореній полки пѣхоты по 5 баталіоновъ. Посля петербургскихъ часописей, замовилъ россійске правительство у Круипа 2.000 штукъ 11 цальowychъ набоѣвъ для артилеріи за 406.080 рублѣвъ. Въ Кіевѣ знову поступає дуже скоре будова парового млына и пекарнѣ, въ котрой будуть выпѣкатися потрѣбній для войска оухарѣ. Все лагодится съ такимъ поспѣхомъ, наче-бо вѣйна була вже за плечима. Може бути, что о приготованія стоять въ певнѣй звязи съ справою афганьскою, бо „Новости“ доносять, что Абдураманъ сконцентрувавъ въ афганьскомъ Туркестанѣ майже цѣле свое войско и обнявъ самъ надъ намѣкомандо. Войско се стоить 75 верстъ отъ мѣста Маймане на дорозѣ до Герату и має 15 пушокъ дарованихъ правительствомъ индійскимъ и 3.000 карабиновъ набиванихъ зъ заду. „Новости“ доказують, что цѣла та сила вымѣренна есть противъ Россіи, и что мусить выклікати зъ стороны Россіи противній мѣры. — До Петербурга має приѣхати — якъ мы вже доносили — абессиньскіе посольство, а на отворотъ россійке посольствѣ має выѣхати до негуса абессиньского съ богатыми подарунками. Зближеніе се Россіи до Абессиніи має не только межи обома державами завести дружній отношенія и зближити ихъ підъ взглядомъ

тешного мѣщанства, мусить радуватися, що
выйшлось таке цоважне число мѣжъ рускими и
польскими мѣщанами, котрй вже не хотятъ бути
слѣпыми орудіями звестной клики а сами почива-
ютъ промышляти о своихъ потребахъ и бажа-
ютъ вызволитись отъ непрошеныхъ опѣкуповъ.
Некай имъ буде честь за то, що такъ смѣло
стояли за справу чисту и праведну, а не дали
шорватися въ пронасть деморализаціи „хрунѣв-
ской“ большости, котра за одну хвилю бенкету
або за выгоды обѣцюваній директорами щадницѣ
запровадила тяжелейшіе поговорки мѣста.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Зѣзды монарховъ). Постія информаціи бер-
линскихъ дневниковъ має днія 6 або 7 серпня с.
р. зѣхатись цѣсарь нѣмецкій съ цѣсаремъ ав-
стрійскимъ въ Ишль. Кромѣ сего зѣзду заповѣ-
дають въ другої половинѣ серпня с. р. зѣзды
цѣаровъ австрійскаго, нѣмецкого и царя россій-
скаго въ Зальцбургу. Наколи-бы здоровье нѣмец-
каго цѣсаря не позволило ему прибути до Зальц-
бурга, въ такомъ случаю має зѣхатись царя

российскій съ цѣсаремъ Австріи въ Райштадѣ.
(Отказанье санкціи.) Соймъ ческій ухваливъ
на послѣдней сесіи на внесеніе дра Гербота за-
конъ, змѣняющій краеву ординацію выборчу въ
сей способъ, чтобы контрибуенты що найменши
5 ар. податку мали право выбору до сойму кра-
евого. Законъ сей не одержавъ цѣсарской санкціи
а се именно зъ той причины, позаякъ не можна
бы погодити его съ громадскимъ статутомъ мѣ-
ста Райхенбергу, такъ якъ статутъ сей вызна-
че высшій выборчій census, а регуляминыъ выбор-
чій соймовыи повиненъ опиратись на регулями-

(*Реформа гимназій.*) Министерство просвѣти перевело недавно ревизію інструкції для веденя наукъ въ гимназіяхъ. Ново зревидованій інструкції дотыкаютъ передовсѣмъ веденя школьнаго дневника (*Klassenbuch*), который має подаватъ річный образъ стану каждой клясы и поведенія учениковъ. Дальше уладжуютъ новій інструкції квестію испитовъ; въ той квестіи высказана тутъ засада, что въ интересѣ такъ школы якъ учениковъ належить стосувати засаду безвзглядно строгости, однакъ на случай, если бы ученики не отповѣдали свой задачи, потреба найнерше ихъ и родичевъ о томъ повѣдомити. Дуже широкіе директивы подає інструкція въ справѣ испитовъ арѣдости; жадає опа, чтобы ученикъ скончавши

науки гимназіяльни, кромѣ загального образованія бувъ такожъ способный користати такъ зъ наукъ университетокихъ, якъ и зъ сеи свободы, яку по дає житъ академиковъ. Инструкція поручає дальше учителямъ, щобы стерегли учениковъ передъ небезпеченьствами, які поводтають для вихъ чрезъ надмѣрне напруженіе памяти при испытахъ зрѣlosti. Въ загалѣ кладе инструкція кардинальну засаду, що гимназіи повиннї бути не только науковыми, але и выховавчими заведеніями, що выхованье повинно ити рука въ руку съ наукою.

Россія. „Правит. Вѣстн.“ оголошує указ царокій, після котрого, тайне переношене горѣвки зъ Галпчини до Россіи строго заказуєсь ровночасно наказує той указъ збольшенье сторож пограничнои (обѣзчиковъ) и службы акцизнои — До „Poll. Согг.“ пишутъ зъ Варшавы, що після надйшовшихъ туды вѣстей зъ Києва, має втілінню приїхати до сего мѣста царь Александр

ІІІ, зъ отки оттакъ поїде до Царства польскаго. О подорожи царя до Даніа або въ загалѣ за границю нѣчого не чувати. Въ Варшавѣ удержануеся поголоска, що до сего мѣста має приїхати архи-
князь Рудольфъ, а дамы зъ тамошніи австрійскими колоніи приготовують вже навѣть подарунки, ко-
тыми хотятъ почтити австрійскаго наслѣдника престола и его достойну супругу. — Приготованіе
военное роблятсѧ въ Россіи такъ окоро и на тактъ
велику скалю, якъ бы вже за колька недѣль малъ
прійти до якои великои войны. „Правит. Вѣстн.“
оголошуе указъ царскій зъ 16 цвѣтня с. р., по-

сля котрого на случай войны зъ кадровъ резер

вовыхъ позостающихъ залогою въ крѣпостяхъ, ма-
ютъ бути утвореній полки цѣхотовъ по 5 баталіо-
новъ. Постія петербургскихъ часописей, замовил
російске правительство у Крупна 2.000 штукъ
11 цальовыхъ набоѣвъ для артилериї за 406.080
рублѣвъ. Въ Кіевѣ знову поступає дуже скорѣ
будова парового млына и пекарнѣ, въ котрой буд-
утъ выпѣкатися потрѣбній для войска сухарѣ.
Все лагодитоя съ такимъ поспѣхомъ, наче-
война буда вже за плечима. Може бути, що съ
приготованія стоять въ певной звязи съ оправою
афганською, бо „Новости“ доносять, що Абдурра-
манъ сконцентрувавъ въ афганському Туркестану
майже цѣле свое войско и обнявъ самъ надъ нимъ
командо. Войско се стоїть 75 верстъ отъ мѣста
Маймане на дорозѣ до Герату и має 15 пушокъ
дарованихъ правительствомъ индійскимъ и 3.000
карабиновъ набиванихъ зъ заду. „Новости“ до-
казують, що цѣла та сила вымѣренна есть противъ
Россіи, и що мусить выклікати зъ стороны Россіи
противній мѣры. — До Петербурга має при-
їхати — якъ мы вже доносили — абессинське
посольство, а на отворотъ російке посольство
має виїхати до негуса абессинського съ богаты-
ми подарунками. Зближеніе се Россіи до Абесси-
нії має не только межи обома державами завести
дружній отношенія и зближити ихъ подъ взглядомъ
церковныхъ, але що найважнѣйше, оно має вели-
ку цѣль политичну. Въ справѣ той такъ пишуть
„Новости“: „На случай войны межи Россію и
Англію, котра, якъ-бы не було, есть лишь пы-
таніемъ часу, станула-бы Италія по сторонѣ Ан-
гліи и заняла-бы въ сїй цѣли позиціи надъ Чер-
вонымъ моремъ. Въ такомъ отже случаю королі
абессинській мѣгъ-бы яко пріятель и союзникъ
Россіи статись дуже небезпечнимъ противникомъ
для Италіи, а посередно и для Англіи, котра на-
дармо старається позыскати собѣ прихильність не-
гуса.“ — Рухъ аграрный въ полудневой Россіи
о якомъ недавно газеты доносили, бувъ чисто
мѣщевои натуры и не має большого значенія якъ
подобній колиось рухи въ Галичинѣ, коли то межи
громадами а дворами велась борба о лѣсы и па-
совища. Въ Попелюхахъ на Подолю велися спо-
ры о обложата деревель лвірского лѣса а высту-

ры о сѣножата середъ дворскаго льва а выску
пленъ становового пристава въ оборонѣ двора спо-
нукало селянъ до того, что они почали лѣсъ ру-
бати, що знову выкликало асистенцію войскову
въ Паводочи знову прійшло мѣжъ селянами
дворскою службою до формальной битвы, коли 20
шаньскихъ слугъ на коняхъ почали займати хлон-
ску худобу зъ часовиска. До сего отже редуку-
ются тѣ разрухи аграрнї, о которыхъ безъ по-

требы нарблено богато крику въ газетахъ.
Англія. Кабинетъ консервативный зложе-
ный вже вправдѣ, але консерваторы не мають
нѣ силы нѣ отваги, щобы переняти управу въ
свои руки. Лордъ Сальсбери мавъ навѣтъ зая-
вити, що лишь тогды кабинетъ консервативныій
ропочне свою дѣяльность, коли либералы схотятт-
съ нимъ згѣдно поступати и не будуть ему ста-
вили жадной опозиціи. Ходить ту головно о бу-
джетѣ на рокъ 1886 а именно хотятъ торисъ
перенеости 3-миліоновый дефицитъ зъ сего року
на рокъ слѣдуючій, на що однакожъ либералы не
хотятъ згодитися. Лордъ Сальсбери грозивъ на-
вѣть либераламъ, що коли они не схотятъ на се-
згодитися, то онъ парламентъ розвяже, але либе-

ралы не дали отстращиться и стоять упорно пр
своимъ. Середъ такого положения не диво, що
„Saint James Gazette“ дораджуе торысамъ, щобъ
зложеніе нового кабинету отдали назадъ въ руки
либераловъ и полишили имъ завести ладъ въ но
вой кризѣ; коли либералы сего не потрафлятъ
то торисы будутъ мали тогда вольній руки. „Pal
Mall Gazette“ допускає павѣть яко рѣчь дуже
имовѣрну, що правительство знову перейде въ
руки либераловъ. До такої змѣны рѣчей, здаєсь
не допуститъ лордъ Сальсбери, бо се значило
бы въ виду недалекихъ выборовъ убити зовсѣмъ
сторонництво торисовъ. — Постія вѣстей зъ Ка
нады ворохобня ослабла тамъ вже зовсѣмъ и
войска англійскій не находятъ майже вже нѣгде
опору.

НОВИНКИ.

— Въ справѣ конфискаты 59 ч. „Дѣла“ одержали мы слѣдуючу допиоь: W Imeny Jeho Wełycze-stwa Cisaria! С. к. sud krajowyj u Lwovi riszy w na osnowi §. 489 i 493 p. k. i 37 zak. pr., szczozmist statiji, pomiszczenoji w czysli 59 czasopisy „Dilo“ z dnia 11 czerwnia 1885 pid napyseju: „Sprawozdanie z wyboriw“ zakluczaje w sobi znamena prowyny z §. 300 zak. kar., protoje oprawdana jest zariadżena czerez c. k. prokuratora deržawnoho konfiskata toji czasopisy. W naslidok seho riszenia wzboronene jest dalsze rozpowsiudnie toji statji, a zabranyj naklad maje buty zny-szczenyj. Powody: Zmistom reczenoji statji stara-jeś autor czerez neprawdywe podanie i perekru-czowanie faktiw pobudyty czytateliw do nenawy-sty i pohordy suprotyw poodynokym organam pra-wytelstwennym z pryczyny ich uriadowania, w czim mistiat sia znamena prowyny z §. 300 zak. kar. С. к. sud krajowyj karnyj. Lwiw, 18 czerwnia 1883. — *Lidl.*

— Впреосв. митрополитъ Сильвестръ выѣздить сего тыждня зъ причины реставраціи палаты митрополичой до Унева.

— Преосв. еп. Іоанъ Ступницкій прибувъ вчера зъ Перемышля до Львова и замешкавъ въ св. Юрѣ у крыл. Бѣлецкого.

— „Народна Торговля“ у Львовѣ (въ „Домѣ Народнѣмъ“) получила концесію на т. зв. „Комната до снѣданья“. Отвореніе сего отдѣлу наступитъ съ днемъ 1 н. ст. липня. На тую новоѣсть звертаемо увагу мѣсцевои и позамѣсцевои П. Т. Пуслики.

— Перша Русинка-Галичанка, п. на Софія Окуневска

— Перша Русинка-Галичанка, п-на Софія Окунєвська донька дра Окун—ого зъ Кимполюнгу, поддалась 20 с. м. испытави зрѣлости передъ испытовою комиссию академичнои рускои гимназіи у Львовѣ. Комиссію проводивъ инспекторъ краевый сов. Солтыкевичъ; въ складѣ комиссіи входили профессоры директоръ Ильницкій, Поляньокій, Гушалевичъ Вахнянинъ, Лучаковскій, дръ Калитовскій и Тисовскій. Комиссія рѣшила, що кандидатка отповѣла въсімъ тымъ вымогамъ, якій ставляються для мужескихъ абитурієнтовъ гимназіальнихъ и въдала їй свѣдоцтво, рѣвноважне овѣдоцтвамъ зрѣлости мужескихъ абитурієнтовъ. Таку парофразу въ овѣдоцтвѣ нормують у насъ окремі министеріальній розпорядження, а що при сѣмъ оригінального, то недостатокъ приписки въ овѣдоцтвѣ що абитурієнтка може вписатись на університетъ на підставѣ такого овѣдоцтва, а потребує до того въ Австрії ще окремого призволеня із стороны міністерства просвѣти. Читатель наш будуть певно цѣкавій знати подробности испытуто о сколько могли мы поинформуватись въ томъ предметѣ, кандидатка толкувала плавно Цацерона Горация, Платона и Гомерову Іліаду, зъ математики отповѣла питання: о правилѣ подѣлу зробнай експоненціальнѣ при рахунку процента складаного, объемъ цилиндра, функціи тригонометричній для кута въ третомъ квадрантѣ и дюльфинське число; зъ физики: хемичній склад воды, свойства гидрогену, въчислила махини и пояснила наклонну площеу яко махину, отгакт розтолкувала повстань луны (отголосу) искорѣсть свѣтла. Зъ нѣмецкого языка пояснила одну сцену зъ драмату Шиллера „Марія Стурартъ“ и здала справу о баладахъ Улянда. Зт исторіи розказала о устрою державнѣмъ Спарты и Атінъ, о третої пуньской войнѣ, паденю державы греческої, о пануючихъ въ Нѣмеччинѣ отъ Рудольфа зъ Габсбургъ до Кароля IV., о панованю Марії Тересы, о конституційномъ устрою Австро-угорской державы и зъ географії о Карпатахъ. При томъ въказала кандидатка и задоволяюче знанье исторіи природы, лоїки, психологіи и літературы рускої. Передъ мабуть 8 роками здавала у Львовѣ подобный испытъ п-на Куммерсбергъ.

— Михайло Яремкевичъ, занедужавши передъ исы-
томъ зрѣлости зложивъ тойже съ отзначеньемъ въ
понедѣлокъ дня 22 с. м. въ рускѣй гимназіи.

— Щаднича каса Общого рѣльничо-кредит. Заведеня
у Львовѣ буде по поводу замкненя пôврочныхъ
рахунковъ закрыта съ днемъ 14 (26) червня ажъ
до 18 (30) червня включно (а не до 18 (30)
липня, якъ подано було черезъ ошибку въ по-
слѣдномъ числѣ нашей часописи).

— Имнъ Данила Млаки, котрый отспѣвано въ Чер-
новцяхъ на св. Методіевскому торжествѣ подчасъ
отголоненя образу св. Кирила и Методія, пересла-
но до Познаня на прошенье тамошнихъ Поля-
кôвъ, котрый отспѣваютъ тамъ сей имнъ въ часѣ

— Паломники передъ властями политичными. „N. fr. Presse“ доносить: „Полиція львівська завозила пп. Площанського, редактора „Слова“, Маркова, редактора „Н. Пролома“, адвоката дра Добрянського, дра Короля, концептента адвокатского, и прочихъ Русиновъ, що брали участь въ петербурскому торжеству Кирила и Методія, и зажадала отъ нихъ поясненя о цѣли подорожи въ Россію. Директоръ поліції, п. Кшачковський, ко-

Россю. Директоръ полиції, и. чашниковъ, ко-
трый переслухувавъ всѣхъ поодиноко, разпыта-
вавъ докладно про подробности торжества петер-
бургскаго а именно про то, чи беѣды, выголошены
о. Наумовичемъ и Площанськимъ на бенкетъ,
були вѣрно репродукованы въ россійскихъ часо-
писяхъ. На пытанье, который то селянинъ рускій
бравъ участъ въ бенкетъ, устроеномъ петербур-
скимъ товариствомъ благотворительнымъ, и вы-
голосивъ тоасть поданный часописями, отказали
пытани, що имовѣрно належить пôдъ симъ селя-
ниномъ разумѣти Бѣлецкого, повѣтового урядника
и властителя грунту въ Долинѣ. Завозвани запе-
речили, будьто они вхали въ Петербургъ
въ родѣ членовъ якои-то депутаціи,
або щобы тамъ же такими представля-
ли

лись. До сего не мали они нѣякого пов-
номочія, бо бхали лишь яко люде при-
ватній, зъ личной ініціативы. Шефъ ди-
рекціи поліції звернувъ увагу пытаныхъ, що
ихъ завозвано до отвѣчальности силою §. 11.
розпорядженя зъ дня 20 цвѣтня 1854 року, де
стоитъ: Всяке демонотрацієне дѣло, заявляюче
обмерзьнє до правительства, веде за собою, не
виключаючи оудово-карного слѣдства, кару гро-
шеву отъ 1 зр. до 100 зр., взглидно арештъ отъ
6 годинъ до 14 днївъ. При томъ замѣчають и-
менно, що отвѣчальность спочиває найбольше на
тыхъ, котрій стоять у взаєминахъ съ петербур-
скимъ благотворительнимъ комитетомъ славянсь-
кимъ, товариствомъ о крайно непріязнныхъ тен-
денціяхъ противъ Австрії. Участники торжества,
що въ теперішну пору не живуть у Львовѣ, одер-
жали рѣвно завозванье отъ мѣсцевого староства,
а о. Наумовича завозвали передъ себе вѣденська
поліція. Зъ послѣднього справоздання петербурскаго
благотворительнаго комитету виходить такожъ,
що на торжество апостолівъ славянскихъ пере-
слали такожъ Русини (?) львовскій и рускій (?)
студенты (академики) адресы. По сїй причинѣ
завзыває передъ себе львовска поліція дуже бо-
гато (?) Русиновъ, щобы дознатись іменъ авто-
ровъ згаданихъ адресъ и іменъ підписавшихъ.
Завозваний удержануть, що польскій перекладъ
оригинального тексту адресъ, зробленый имовѣрно
Полякомъ, несвѣдомымъ добре россійскаго языка,
есть неточный. Зъ уступу: „Молимо царя цар-
ствуючихъ, щобъ соединивъ всѣхъ Славянъ“, вы-
провадивъ надто ревный перекладчикъ сензаційне
внесенье, що то молитва не до Бога, але до царя
россійскаго. Въ другомъ числѣ подає львовскій
кореспондентъ до „N. fr. Presse“ слѣдуючу вѣсть:
„Слѣдство поліційне покончене. Въ Долинѣ пе-
реслухано Бѣлецкого, функціонера тамошнаго гро-
мадскаго ураду. Подобно якъ его товаришъ по-
давъ быть, що годъ участниковъ петербурскаго
ювилею обжаловувати о які-то анти-австрійской
манифестації. Торжества тѣ мали характеръ вы-
ключно церковно-религійный, а въ бесѣдахъ за-
бенкетомъ Площаньского и Наумовича и его буде-
схарacterизованій лишь стремленія Поляковъ и С-
зуйтovъ. Тоже годъ тѣ боеїды уважати непріяз-
ными Австріи або провокаційными. Сего тиждня
одержатъ всѣ переолуханій резолюцію дирекції
поліції. Вчорашина „N. fr. Presse“ приноситъ ще
вѣсть, що одно зъ рускихъ товариствъ академич-
нихъ (очевидно має на думцѣ „Академический
Кружокъ“) розвяже ц. к. намѣтництво за телес-
граму, вислану до Петербурга въ день ювилею
Вѣсти тѣ, поданий кореспондентомъ львовскимъ до
„N. fr. Presse“, реєструємо зъ обовязку дневни-
карскаго, не ручаючи за ихъ всесторонну автен-
тичності. Жереломъ бо ихъ — якъ признає самъ
кореспондентъ — суть самій обжалований.

кореспондентъ — суть сами обжалованы.
— Важне для громадъ сѣльскихъ. Намѣстництво
рописало оферту на доставу 7815 кубачныхъ
метровъ шутру на державну дорогу подольску
въ Тернопольскому на роки 1886, 1887 и 1888
въ цѣнѣ фискальной 22.215 зр. Речинець до вно-
сения оферть назначений до 7 липня о. р. Офер-
ты треба подавати до староства въ Тернополі
де можна такожъ переглянути близші уловія.
Першеньство до сеї доставы мають
доокрестній сѣльской громады. Звертаємо
симъ увагу всѣхъ проводниківъ и приятелівъ
нашихъ громадъ сѣльскихъ въ Тернопольскому,
щобы повѣдомляли ихъ о сїй доставѣ, заохочу-
вали ихъ до неї и поучували, що и якъ мають
робити, щобы можливый заробокъ зъ сеї доста-
вы не перейшовъ оттакъ въ жидовскій або якій
иши руки, котрій опосля ще використували-бы
нашій громады, на котрихъ чи сякъ чи такъ все-
таки достава опреся. Ішше взяти доставу зъ
першихъ рукъ якъ зъ другихъ и робити для
власної кишень якъ для чужої.

— Градъ въ Камянѣ. Одержуемо слѣдующу до-
пись: Дня 18 л. червня обходили мешканцѣ Ка-
мянїи сумну рѣчицю нещаотя минувшого року.
Градъ величины волоскихъ орѣховъ, ополученый
съ наиопльнѣйшою бурею зновъ знищивъ въ про-
тягу 10 минутъ половину плодовъ тони громады.
Половина села навѣщена тою карою може за грѣ-

хі другихъ выйшла по страшной хвили (якои
може еще нѣхто не видѣвъ передъ тымъ) на свои
загоны а поглянувши на плоды зробнаній съ зем-
лею, лишь оплеснула руками и горко заплакала
надъ своею недолею. Плачуши съ плачучими по-
думавъ я себѣ: До кого-жъ удашося теперь не-
щасливій? Комисія, котра може зъїде, не много
насъ потѣшить. Про то въ имени нещаотныхъ
прооимо Вп. Редакцію, щобы зволила отозватись
до чулыхъ сердецъ нашихъ земляковъ, aby они
поопѣшили съ ратункомъ для погибающихъ. Вдяч-
ніость за присланій дары на руки уряду приход-
окого поздотане въ серцахъ нещаоливыхъ на вѣ-
ки, а Богъ, що намъ взявъ, нагородить тымъ,
котрї насъ поратують. Ратунку просимо, ратун-
ку, — инакше чекають насъ торбы або голодъ!

— *Галич*, *Львовъ*, *Сандомиръ*,
почта Лабова.
— Участникамъ зѣзду товариского зъ дня 8 липня
1880 взглядно товарищамъ, котрї 1870 р. уkoń-
чили студія гимназіальний въ гимназії академич-
ной, пригадуемо умовлене зборанье товариоке, ко-
tre має отбутися дня 8 липня об год. вечеромъ.
Тымчаове мѣце збору есть пôдъ „Братною Зго-
дою“ улиця Зиморовича ч. 17 у Львовѣ. — *Дръ*
Григорій Глажейовскій, адвокатъ краевый; *Ти-*

Брониславъ Блажешиовскій, адвокатъ краевый, Чарберій Гобгарскій, секретарь магистрату.

